

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Испания),
постъпило на 3 февруари 2017 г. — Eva Soraya Checa Honrado/Fondo de Garantía Salarial

(Дело C-57/17)

(2017/C 121/22)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Страни в главното производство

Жалбоподател: Eva Soraya Checa Honrado

Ответник: Fondo de Garantía Salarial

Преюдициален въпрос

Може ли понятието „обезщетение, дължимо при прекратяване на трудовото правоотношение“ съгласно член 3, първа алинея от [Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател] ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че обхваща законното обезщетение, дължимо от предприятието на работник поради прекратяване на трудовото му правоотношение на основание съществено изменение на главните елементи на трудовия договор, каквото е промяната в географското местоположение, задължаващо работника да промени местоживеенето си?

⁽¹⁾ ОВ L 283, 2008 г., стр. 36.

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на
6 февруари 2017 г. — Ángel Somoza Hermo и Ilunión Seguridad S.A./Esabe Vigilancia S.A. и Fondo
de Garantía Salarial (FOGASA)

(Дело C-60/17)

(2017/C 121/23)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ángel Somoza Hermo и Ilunión Seguridad S.A.

Ответник: Esabe Vigilancia S.A. и Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

Преюдициални въпроси

- 1) Дали разпоредбата на член 1, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности ⁽¹⁾ е приложима в случаите, когато предприятие преустанови предоставянето на услуги за възложител поради прекратяване на договора за поръчка, изпълнението на който зависи основно от работната сила (охрана на помещенията), а новият изпълнител на поръчката наема съществена част от назначения за изпълнението на този договор персонал, когато подобно встъпване в трудовите правоотношения е задължително по силата на колективния трудов договор в сектора на охранителната дейност?

- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, след като законодателството на държавата членка, с което се транспонира Директива 2001/23/ЕО, в приложение на член 3, параграф 1 от същата предвижда, че след датата на прехвърлянето прехвърлителят и приобретателят са солидарно отговорни за задълженията, включително за плащането на трудовите възнаграждения, които са възникнали преди датата на прехвърлянето по силата на съществуващи към същата дата трудови договори, съвместимо ли е с посочената разпоредба от директивата тълкуване, съгласно което солидарната отговорност за предходните задължения не се прилага в случаите, когато наемането на основната част от персонала е наложено на новия изпълнител на поръчката с разпоредбите на колективния трудов договор в съответния сектор и този колективен договор изключва такава солидарна отговорност за задълженията, възникнали преди прехвърлянето?

⁽¹⁾ ОВ L 82, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20.

Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 9 февруари 2017 г. — NCG Banco, S.A. (понастоящем Abanca Corporación Bancaria, S.A.)/Alberto García Salamanca Santos

(Дело C-70/17)

(2017/C 121/24)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: NCG Banco, S.A. (понастоящем Abanca Corporación Bancaria S.A.)

Ответник: Alberto García Salamanca Santos

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 6, параграф 1 от Директива 93/13⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че допуска възможността при произнасянето относно неравноправния характер на клауза за предсрочна изискуемост — включена в договор за ипотечен кредит, сключен с потребител, която, освен други случаи на непогасяване на вноски, предвижда предсрочна изискуемост при неплащането на една вноска — националният съд да обяви неравноправния характер само на условието или хипотезата на неплащане на една вноска, като запази действието на договорената предсрочна изискуемост поради неплащането на вноски, която също е общо предвидена в същата клауза, независимо че конкретната преценка за действителност или неравноправност трябва да се направи едва в момента на упражняването на това правомощие?
- 2) В съответствие с Директива 93/13, има ли националният съд правомощието — след обявяване на недействителността на клауза за предсрочна изискуемост, включена в договор за заем или кредит, обезпечен с ипотека — да прецени, че субсидиарното прилагане на разпоредба от националното право, въпреки че тя предвижда започване или продължаване на производството за принудително изпълнение срещу потребителя, е по-благоприятно за потребителя, отколкото прекратяването на особеното производство за принудително изпълнение върху ипотеккиран имот и предоставянето на кредитора на възможност да поиска разваляне на договора за заем или кредит или да претендира дължимите суми и последващото принудително изпълнение на осъдителното решение, без да са налице предимствата, които особеното производство за принудително изпълнение върху ипотеккиран имот предоставя на потребителя?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Иск, предявен на 24 февруари 2017 година — Европейска комисия/Република България

(Дело C-97/17)

(2017/C 121/25)

Език на производството: български

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: П. Михайлова, С. Hermes)